

**BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
KANTON SARAJEVO
OPĆINSKI SUD U SARAJEVU**

Broj: 65 0 P 1049466 23 P
Sarajevo, 21.2.2025. godine

Općinski sud u Sarajevu, sudija Dijana Jusufović Kaknjašević, u pravnoj stvari tužitelja Jasmina Ademovića iz Sarajeva, [redacted], koga zastupa punomoćnik Bajraktarević Armin, advokat iz Sarajeva, protiv tuženog Depo d.o.o. [redacted] Sarajevo, koga zastupa punomoćnik Pizović Senad, advokat iz Sarajeva, radi klevete, vrijednost spora 5.000,00 KM, nakon zaključene glavne rasprave, održane dana 18.11.2024. godine, u prisustvu punomoćnika parničnih stranaka, dana 21.2.2025. godine, donio je

PRESUDU

Odbijaju se tužbeni zahtjevi koji glase:

„Nalaže se tuženom da tužitelju na ime nematerijalne štete i to na ime duševne boli isplati iznos od 6.600,00 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počevši od dana donošenja presude pa do isplate.

Nalaže se tuženom da na svom portalu i najmanje dva dnevna lista koji izlaze na teritoriji Federacije Bosne i Hercegovine objavi demant kao ispravku objavljenih netačnih navoda i izvinjenje za članak objavljen 31.08.2023. godine, a sve u roku od 30 dana.

Nalaže se tuženom da sa svog portala Depo.ba ukloni sporni članak kako isti više ne bi bio dostupan javnosti.“

Nalaže se tužitelju da tuženom naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 842,40 KM u roku od 30 dana.

Obrazloženje

Dana 6.9.2023. godine tužitelj je ustao sa tužbom protiv tuženog radi klevete. U činjeničnom opisu tužbe navodi se da je dana 31.8.2023. godine na internet portalu koji se nalazi u vlasništvu tuženog Depo.ba, objavljen članak pod nazivom „Zavrnuo (im) je pipu: Mandića smjenjuju 'genetski predodređeni' kadrovi, predodređeni – ali za talove!!“. U sadržaju članka je navedeno: „(...) Iako sam vrlo često kritikovan što otvoreno dajem podršku hrabroj i teškoj borbi Elmedina Konakovića i njegovom projektu da se rak zvani SDA razotkrije, demistificira i demontira, odnosno odstrani iz svih državnih institucija, prilikom predlaganja Jasmina Ademovića, sina političkog direktora NIP-a Kemala Ademovića, ratnog šefa AID-a, za predsjedavajućeg Gradskog vijeća Sarajeva, uz obrazloženje da je on „genetski predodređen“ za visoke državne pozicije, jer mu je eto babo bio šef AID-a, napisao sam pomalo razočarano kako je to jako loša poruka šefa NIP-a koji svoj politički projekt nastoji predočiti javnosti kao neka obnovljena ili rehabilitirana SDA ili zdrava bošnjačka narodna, konzervativna opcija koja se neće bazirati na familijarno – interesnim osnovama i talovima. Uzimajući u obzir da je Ademović mlađi postavljen na čelo Gradskog vijeća Sarajeva isključivo nepotističkim i političko – ucjenjivačkim putem, moglo se odmah zaključiti da će prije ili kasnije „vrag doći po svoje“. I došao je. Godinu dana prije lokalnih izbora, NIP u Opštini Centar, potpuno nelogično, očigledno finansijski motivirano, siledžijski pokreće procedure za smjenu načelnika Srđana Mandića, kako šala kruži, „posljednjeg Srbina“ u Sarajevu. Dok građane Centra po starom SDA modelu pokušava uvući u neki

teren vjerskog morala, kao eto, smeta Mandić što je bio mamuran, jer gdje će načelnik da pije usred našeg islamskog Sarajeva, portal Raport.ba objavljuje tekst pod naslovom: „Radi li dio NIP-a za Izetbegovićevog poslovnog partnera Al Shiddija“? U opširnom tekstu objavljuju se dokazi da Jasmin Ademović de facto djeluje kao lobista za Al Shiddy grupu, koja, s druge strane, godinama kroz razne poslovne mahinacije nekažnjeno, uz zaštitu tadašnjeg sistema, koji ga očigledno i sada štiti, uspijeva izvlačiti i prati milionske iznose preko svojih firmi, čime je, prema pisanju portala Akta.ba, naša zemlja oštećena za iznose do čak stotinu miliona KM!! (...). Tužitelj ističe da su izneseni navodi u potpunosti lažni, gnusni i neistiniti jer tuženi u citiranim objavljenim člancima iznosi navode koje su direktno maliciozno usmjereni na uništavanje i kaljanje ugleda, ljudskog dostojanstva i integriteta ličnosti tužitelja u javnosti. Naime, tuženi direktno bez imalo skrupula i primjene principa profesionalizma i novinarske etike na koji je obavezan kako zakonskim propisima tako i Kodeksom Vijeća za štampu, optužuju tužitelja za korupciju i krivična djela, te mržnju na vjerskoj i nacionalnoj osnovi, te da se opoziv načelnika Općine Centar traži isključivo iz razloga jer je načelnik Srđan Mandić po nacionalnosti Srbin. Ističe da citirani tekst u svom sadržaju nema apsolutno nikakvih činjenica niti dokaza za izneseno, već autor članka koristi paušalne i neprovjerene polu informacije i kvazi događaje, a koji opravdavaju tezu koju pokušava da plasira i opravda ovako lažno konstruisanim tekstom. Naime, tužitelj je u svojstvu vijećnika Općine Centar, zajedno sa još 15 kolega vijećnika dana 27.07.2023. godine potpisao inicijativu za opoziv načelnika Općine Centar Sarajevo Srđana Mandića, koji opoziv je na sjednici Općinskog vijeća dana 10.8.2023. godine izglasan. Isto je učinjeno u legitimnoj proceduri na osnovu odredaba izbornog zakona BiH, Ustava Federacije BiH i Statuta Općine Centar kao sastavni dio legitimne prakse funkcionisanja organa zakonodavne vlasti na lokalnom nivou jer je jedna od osnovnih funkcija, prava i obaveza Općinskog vijeća staranje o tome da se provodi zakon, politika Općine, te da se izvršavaju odluke Općinskog vijeća. U svojoj inicijativi tužitelj je zajedno sa ostalim kolegama vijećnicima detaljno obrazložio razloge za potpisivanje iste, odnosno razloge zbog kojih se traži opoziv načelnika, a koji se ogledaju u netransparentnom radu, neizvršavanju Budžeta Općine Centar, brojnim nerealiziranim projektima i neizvršenim odlukama Općinskog vijeća koje je načelnik dužan da sprovede. Sve navedeno su bili razlozi za pokretanje procedure opoziva načelnika Srđana Mandića, a nikako činjenica da je načelnik po nacionalnosti Srbin kako to svojim defamatornim člankom insinuiira tuženi. Upravo suprotno, tužitelj je tokom same izborne kampanje 2020. godine radio sve u svojoj moći i kapacitetu kao član stranke NiP i sa svojom stranačkom strukturom doprinio da za načelnika Općine Centar bude izabran upravo Srđan Mandić za kojeg je na lokalnim izborima tužitelj i glasao. Iz navedenog je jasno vidljivo da je tuženi potpuno svjesno, namjerno i maliciozno iskonstruisao sporni članak na način da iznosi zlonamjerne laži za što ne navodi bilo kakve činjenice niti svoje navode potkrepljuje bilo kakvim dokazima. Tuženi tužitelju ovim tekstom imputira i raznorazne koruptivne radnje koje za posljedicu imaju počinjenje i krivičnog djela čime tuženi potpuno tendenciozno, zlonamjerno iz samo tuženom poznatih razloga nanosi štetu ugledu i integritetu ličnosti tužitelja, ugrožavaju njegovu besprijekornu reputaciju. Nacionalna pripadnost bilo kojeg javnog dužnosnika nije i ne može biti osnov za bilo kakvo postupanje u demokratskom društvu i kosí se sa temeljnim životnim i profesionalnim principima i osjećanjima tužitelja koje ovakvim postupkom tuženi duboko vrijeđa. Tuženi je zanemarujući osnovne principe novinarske profesije, zakonske propise, kodeks Vijeća za štampu, principe demokratskog društva i civilizacijskih vrijednosti da se u javnom prostoru ne iznose tvrdnje koje nemaju ni minimum dokaza i bezočne laži kojima se poslužio, ovakvim zlonamjernim i tendencioznim pronošanjem i iznošenjem neistina nanio štetu ugledu tužitelja sa ciljem njegovog namjernog diskreditiranja, ugrožavanje ugleda tužitelja, njegove časti i integriteta ličnosti. Tužitelj opreza radi, skreće pažnju da je nečuveno da se u javnom govoru od strane profesionalnih medija u javnosti koriste izrazi koji nisu dostojni profesionalne, etične, normalne, svakodnevne komunikacije kakve je u ovom tekstu na štetu tužitelja upotrijebio tuženi što je zaista nedopustivo u kontekstu zaštite integriteta ličnosti, ljudskog dostojanstva, časti i ugleda tužitelja zbog čega se i opredijelio na ovako postavljenu tužbeni zahtjev. Malicioznost iznesenih izjava tuženih i pominjanje tužitelja u ovako

zlonamjernom i lažnom kontekstu uz iznošenje inflagrantnih uvreda i vulgarnosti ostavljaju posljedice na njegovo psihofizičko zdravlje i zdravlje njegove porodice jer tužitelj zbog toga konstanto trpi kako medijske tako i druge oblike javnih pritisaka. U javnom prostoru tuženi diskredituje tužitelja kao općinskog vijećnika i javnog dužnosnika insinuirajući kako je javna funkcija koju obnaša tužitelj rezultat koruptivnih aktivnosti i nepotizma, te da isti tobože čini krivična djela korupcije za tuđe interese na štetu općine koju predstavlja bez iznošenja ikakvih materijalnih dokaza za izrečeno. Tužitelju je ovakvim postupcima tuženog nanosena nemjerljiva šteta i nepravda jer prostom internetskom pretragom, javnosti je dostupan gore citirani članak čime se svakodnevno nanosi šteta časti, ugledu i integritetu ličnosti tužitelja što tužitelj smatra nedopustivim. Na osnovu člana 10. Zakona o zaštiti od klevete Federacije Bosne i Hercegovine, u vezi sa članom 200. Zakona o obligacionim odnosima („Službeni list SFRJ“ br. 29/78, 39/85, 45/89, 57/89), te („Službeni list RBiH“, br. 2/98, 13/93, 13/94) i („Službene novine Federacije BiH“, br. 29/03 i 42/11) tužitelj je ustao s predmetnom tužbom protiv tuženog.

U odgovoru na tužbu tuženi u cijelosti osporava tužbeni zahtjev, te navodi da je objavio autorski tekst svog stalnog kolumniste Omera Čevre u kojem se autor bavi aktuelnom temom i to zahtjevima za smjenom načelnika Općine Centar Sarajevo Srđana Mandića i analizira političku pozadinu iste. Uređivački kolegij tuženog je, služeći se dugogodišnjim iskustvom zbog kojeg je stekao ozbiljan ugled unutar medijske zajednice i šire javnosti, procijenio da tekst nudi relevantan autorski stav i da je njegova objava u skladu s pravom na slobodu mišljenja. Autor u svom tekstu na više mjesta citira druge relevantne medije (Raport, Akta) i shodno iznesenim navodima u tim medijima nudi vlastito mišljenje i viđenje teme o kojoj piše, donoseći svoj komentar o istom te se, uz pomoć stilskog izražavanja, poigrava stvarnom izjavom 'genetski predodređen' za visoke državne funkcije koju je javno, pred kamerama, svojevremeno iznio lider NIP-a u korist tužitelja, te je kao takvu koristi u svrhu vlastitog komentara razočaranosti kadrovskom politikom novonastale političke snage u Kantonu Sarajevo, koristeći pravo na slobodu mišljenja u javnom i medijskom prostoru. Navodi se da autor u svom tekstu nigdje ne ističe, kako u tužbi navodi tužitelj, da se „opoziv načelnika Općine Centar traži isključivo iz razloga jer je načelnik Srđan Mandić po nacionalnosti Srbin, čime se tužitelj optužuje „za korupciju i krivična djela, te mržnju na vjerskoj i nacionalnoj osnovi“. Nadalje, autor iznoseći vlastiti stav, komentira sljedeće: Godinu dana prije lokalnih izbora, NiP u Opštini Centar, potpuno nelogično, očigledno finansijski motivirano, siledžijski pokreće procedure za smjenu načelnika Srđana Mandića, kako šala kruži „posljednjeg Srbina“ u Sarajevu. Dakle, autor se služi terminom (šalom) koja se pojavila u javnosti, a koju je i sam načelnik Srđan Mandić više puta koristio u izjavama i intervjuima za medije u BiH i regionu, i nigdje ne iznosi tvrdnju da se „Srđan Mandić smjenjuje isključivo iz razloga jer je po nacionalnosti Srbin“, već navedeni termin koristi kao sintagmu koja „egzistira“ u javnom prostoru. Ističe se da je tuženi u skladu s pravilima objave autorskih tekstova/komentara ispod teksta jasno naznačio da „stavovi izrečeni u ovom tekstu odražavaju autorovo lično mišljenje, ali ne nužno i stavove DEPO Portala“. Nakon objave teksta, od strane tužitelja na adresu tuženog nije stigao demanti ili reagiranje na navode koji se u tužbenom zahtjevu navode kao „lažni, gnusni i neistiniti“. U dobroj volji i namjeri, ukoliko tužitelj i sada želi da dostavi tuženom demanti ili reagiranje na navedeni tekst, tuženi će isti objaviti na isti način kako je plasiran i autorski tekst koji je predmet tužbe, odnosno, na naslovnici portala, s obaveznim zadržavanjem od 24 sata, u skladu s domaćim pravilima objave demantija. Također, činjenica da je tužbom obuhvaćen samo tuženi, a ne i autor teksta, ukazuje na potpuno nerazumljiv postupak od strane koja je pokrenula ovaj spor i navodi na zaključak da se radi o svojevršnom pritisku na slobodan rad medija u BiH. Shodno svemu navedenom, tuženi smatra da tužbeni zahtjev treba u potpunosti odbaciti.

U toku dokaznog postupka, na ročištu za glavnu raspravu, punomoćnik tužitelja je izvršio uvid i pročitao: kopiju teksta objavljenog članka od 31.8.2023. godine na oficijelnom portalu tuženog Depo.ba sa komentarima čitalaca, Odluku o pokretanju opoziva načelnika Općine Centar Sarajevo od 27.7.2023.

godine, Odluku o formiranju Komisije za provođenje postupka opoziva načelnika Općine Centar od 27.7.2023. godine, Odluku o potvrđivanju odluka i akta Općinskog vijeća Općine Centar Sarajevo donesenih na 6. vanrednoj sjednici održanoj 27.7.2023. godine, od 10.8.2023. godine, Uputstvo za provođenje postupka opoziva načelnika Općine Centar Sarajevo od 27.7.2023. godine, dok je punomoćnik tuženog izvršio uvid i pročitao: kopiju teksta objavljenog članka od 31.08.2023. godine na oficijelnom portalu tuženog Depo.ba, tekst objavljen na web portalu www.raport.ba od 23.08.2023. godine sa naslovom „Radi li dio NIP-a za Izetbegovićevog poslovnog partnera Al Shiddija?“, tekst objavljen na web portalu www.avaz.ba dana 26.03.2021. godine sa naslovom „Konaković za Ademovića rekao da je genetski predodređen i poručio: „Trenutno nam je viši čin izbor Bogičevića za gradonačelnika“. Nadalje u toku dokaznog postupka saslušan je zastupnik tuženog, svjedok Čevra Omer, te je provedeno vještačenje od strane vještaka medicinske struke Kučukalić Abdulaha.

Na nastavku ročišta za glavnu raspravu dana 18.11.2024. godine punomoćnik tužitelja je predložio da se dodatno u toku dokaznog postupka izvrši uvid i pročitava objava autora spornog teksta na društvenim mrežama, na okolnost tendencije autora spornog teksta da iznose neistinite činjenice i na okolnost zlonamjernosti prema tužitelju, uz pojašnjenje da je navedena objava od 14.05.2024. godine nakon glavne rasprave održane tog dana u predmetu ove pravne stvari. Punomoćnik tuženog protivio se ovakvom prijedlogu punomoćnika tužitelja, smatrajući da nisu ispunjeni uvjeti iz člana 102. stav 2. Zakona o parničnom postupku F BiH („Službene novine Federacije BiH“, broj 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15, u daljnjem tekstu ZPP), iz razloga što tužitelj nije dokazao kada je predloženi dokaz nastao, naime isti nije datiran, a na tužitelju je teret dokazivanja da nije bio u mogućnosti ranije pribaviti i predložiti ove dokaze, a pored toga isti prijedlog dokaza smatra irelevantnim. Sud je odbio provođenje dokaza tužitelja predloženog na nastavku ročišta za glavnu raspravu cijeneći da nisu ispunjeni uslovi iz odredbe člana 102. stav 2. ZPP-a, a sve kako tužitelj nije dokazao da navedeni dokaz nije bio u mogućnosti predložiti na pripremnom ročištu, odnosno, na istoj objavi nije vidljivo da je nastala 14.5.2024. godine.

Na osnovu savjesne i brižljive ocjene izvedenih dokaza, kako pojedinačno, tako i u međusobnoj vezi, sud je u smislu člana 123., a u vezi sa članom 8. ZPP-a, odluku kao u izreci donio iz sljedećih razloga:

Uvidom i čitanjem fotokopije teksta objavljenog članka od 31.8.2023. godine na oficijelnom portalu tuženog Depo.ba sa komentarima čitalaca, utvrđeno je da je dana 31.8.2023. godine na web portalu tuženog od strane autora Čevra Omera objavljen tekst pod naslovom „Zavrnuo (im) je pipu: Mandića smjenjuju 'genetski predodređeni' kadrovi, predodređeni – ali za talove!!“ utvrđeno je da se u istom tekstu spominje tužitelj pa je navedeno da je tužitelj, sin političkog direktora NIP-a Kemal Ademovića, ratnog šefa AID-a, predložen za predsjedavajućeg Gradskog vijeća Sarajeva uz obrazloženje da je on „genetski predodređen“ za visoke državne pozicije. Dalje se navodi da je tužitelj postavljen na čelo Gradskog vijeća Sarajeva isključivo nepotističkim i političko – ucjenjivačkim putem, da „potpuno nelogično, očigledno finansijski motivirano, siledžijski pokreće procedure za smjenu načelnika Srđana Mandića ...“. Pored toga navodi se da je na portalu Raport.ba objavljen tekst u kojem su objavljeni dokazi da tužitelj defacto djeluje kao lobista za Al-Shiddy grupu. U spornom tekstu je navedeno da je Mandić izjavio da se na njega vrši pritisak od strane Ademovića, a vezano za poslove Al-Shiddy grupe, da je sasvim jasno da je „genetski predodređeni“ Ademović ovdje vidio unosnu priliku za „brzo bogaćenje“. Na kraju teksta je navedeno da stavovi izrečeni u ovom tekstu odražavaju autorovo lično mišljenje, ali ne nužno i stavove Depo portala. U komentarima koji se nalaze u nastavku teksta vidljivo je da se isti upućuju autoru teksta kao kolumnisti koji iznosi svoje zaključke.

Uvidom i čitanjem Odluke o pokretanju opoziva načelnika Općine Centar Sarajevo broj: 01-04-180/23 od 27.7.2023. godine, utvrđeno je da je Općinsko vijeće Centar Sarajevo na 6. vanrednoj sjednici

održanoj dana 27.7.2023. godine donijelo odluku kojom se pokreće postupak opoziva načelnika Općine Centar Sarajevo Srđana Mandića, o kojem opozivu odlučuju građani Općine Centar Sarajevo neposrednim, tajnim glasanjem koje se ima održati u nedjelju 17.9.2023. godine u vremenu od 07:00 do 19:00 sati. Na osnovu Odluke o formiranju Komisije za provođenje postupka opoziva načelnika Općine Centar Sarajevo broj 01-04-181/23 od 27.7.2023. godine utvrđeno je da je na istoj 6. vanrednoj sjednici Općinsko vijeće Centar Sarajevo formiralo svojom odlukom Komisiju za provođenje postupka opoziva načelnika i utvrdilo djelokrug i druga pitanja od značaja za rad Komisije. Za predsjednika Komisije imenovan je Anaïd Redžović, za zamjenika predsjednika Komisije imenovan je Ibrahimović Kemal, dok su članovi Ermin Kurtović, Saliha Husikić, Sanela Arapović Demir, Enisa Pazelja i Fadila Bošnjak. Nadalje, na 7. vanrednoj sjednici održanoj 10.8.2023. godine Općinsko vijeće Općine Centar Sarajevo donijelo je Odluku o potvrđivanju odluka i akta Općinskog vijeća Općine Centar Sarajevo donesenih na 6. vanrednoj sjednici održanoj 27.7.2023. godine. Utvrđeno je da je na 6. vanrednoj sjednici održanoj dana 27.7.2023. godine Općinsko vijeće Centar Sarajevo donijelo Uputstvo za provođenje postupka opoziva načelnika Općine Centar Sarajevo broj 01-04-182/23. Sve navedene Odluke kao i uputstvo su potpisani od strane predsjedavajućeg Općinskog vijeća Đozo Sejada, te su objavljene na oglasnoj ploči Općine Centar Sarajevo dana 11.08.2023. godine, te u „Službenim novinama Kantona Sarajevo“, broj: 35 dana 17.8.2023. godine.

Čitanjem teksta objavljenog na web portalu www.raport.ba od 23.08.2023. godine sa naslovom „Radi li dio NIP-a za Izetbegovićevog 'poslovnog' partnera Al Sihddija?“, utvrđeno je da je navedeni portal u svom tekstu naveo da je opoziv Mandića pokrenula Općinska organizacija NIP-a, a prvo lice cijele priče je Jasmin Ademović, sin zamjenika predsjednika NIP-a Kemala Ademovića. Dalje se navodi da je Mandić u svojim istupima nakon opoziva u nekoliko navrata istakao da je od njega traženo i da izda upotrebnu dozvolu za SCC – tržišni centar u vlasništvu Al - Shiddija, a da je od njega to navodno tražio Jasmin Ademović. U tekstu stoji da je Raport u posjedu zaključka na kojem se vidi da Ademović mlađi traži da ga Općinsko vijeće usvoji, a prema kojem je Općina otvorena za javno – privatna partnerstva sa investitorima koji su zainteresirani na izgradnji konceptne dvorane, žičare Marijin Dvor – Vranjače, a da je još zanimljivije da je prezentaciju za kompaniju Al – Shiddy radila Azra Ademović – supruga Jasmina Ademovića. Pomenuti zaključak je u formi fotografije umetnut u navedeni tekst.

Čitanjem Teksta objavljenog na web portalu www.avaz.ba dana 26.03.2021. godine sa naslovom „Konaković za Ademovića rekao da je genetski predodređen i poručio: „Trenutno nam je viši cilj izbor Bogičevića za gradonačelnika“, utvrđeno je da je navedeni web portal dana 26.03.2021. godine u objavljenom tekstu istakao da su u utrci za predsjedavajućeg GV Sarajevo Jasmin Ademović (NIP) i Srđan Srdić koji je napustio Konakovićevu stranku, da se status Konakovića prenosi u cijelosti: „... kad je Jasmin stigao kao prijedlog Opštinske organizacije za listu, Kemal je došao lično meni i rekao da on na listu neće ... Jasmin je u Centru na listi NIP-a imao drugi rezultat, preko 1,000 ličnih glasova, ukupno 5 rezultat od preko 600 kandidata sa svih lista. Šta nam znači Jasminov izbor? ... Trenutno nam je viši cilj da Skaka ne bude gradonačelnik i da se izvrši revizija poslovanja protekle 4 godine. Trenutno nam je viši cilj da kompromitovani Srdić ne bude izabran i na taj način definitivno spriječi izbor Bogičevića i omogući Skaki šansu za novi mandat. Trenutno nam je viši cilj da kroz taj proces prođe neko hrabar, neko ko može izdržati ovakav nasrtaj korumpirane hobotnice. I za to je dobro da smo odabrali genetski predodređenog Ademovića. Za još jednu važnu bitku.“.

U toku dokaznog postupka provedeno je vještačenje od strane vještaka medicinske struke Kučkalić Abdulaha koji je svoj nalaz i mišljenje od 16.04.2024. godine izložio na ročištu za glavnu raspravu dana 14.05.2024. godine, istakao da u svemu ostaje kod pisanog nalaza i mišljenja. U svom zaključku vještak navodi da, nakon obavljenog psihijatrijskog pregleda, uvida u sudski spis, evaluacije dobivenih rezultata i bihevioralnih pokazatelja, kod tužitelja nije registrirao simptome duševne bolesti psihotičnog

karaktera, niti simptome poremećaja ličnosti, socijalno je adaptirana osoba. Nakon objavljenog teksta na internet portalu od 31.08.2023. godine, koje je predmet sudskog procesa, navodi se da je tužitelj počeo osjećati psihičke tegobe u vidu napetosti, nervoze, ljutnje, neraspoloženja, nesvjestice, pojačanog znojenja, nesanice, dekoncentracije, bezvoljnosti, zabrinutosti za zdravlje članova svoje porodice, da je postao preosjetljiv, da je sa naporom obavljao svoje radne obaveze, učestalo razmišljao o stresnim i neistinitim podacima iznesenim u tekstu, koji su imali za cilj narušavanje ugleda i časti tužitelja. Ističe se da je tužitelj reducirao socijalne aktivnosti da bi zaštitio sebe i porodicu od neugodnih pitanja i zlonamjernih komentara. Sve navedene tegobe su povezane sa stresnim događajem i spadaju u okvir subjektivnog anksiozno – depresivnog reagiranja tužitelja na stresnu situaciju u okviru reakcije prilagođavanja. Fokusirajući se samo na stresni događaj, koji je predmet ovog spora, i uzimajući u obzir sve relevantne pokazatelje za procjenu duševne boli (anamnestičke podatke, podatke iz sudskog spisa, životno iskustvo, vrstu i dužinu trajanja stresnog događaja, procjenu psihičkih funkcija i mehanizama odbrane, rezultate IES testa, te DSM – V dijagnostičkih kriterija), vještak je mišljenja da je tužitelj u određenom periodu, zbog povrede ugleda, časti i navedenih psihičkih tegoba, trpio duševnu bol jakog intenziteta mjesec dana, srednjeg intenziteta 3 mjeseca i slabog intenziteta 3 mjeseca. Na upit punomoćnika tuženog vještak je pojasnio da mu nije predočena medicinska dokumentacija na uvid, a u vezi sa psihičkim tegobama koje navodi da je tužitelj doživio, jer se po izjavi tužitelja isti nije javljao psihijatru i nastojao je da se sam snosi sa kriznom situacijom, pa je svoj nalaz i mišljenje bazirao na procjeni psihičkog stanja tužitelja koristeći opće prihvaćenu psihijatrijsku metodologiju. Dodao je da mu nije poznato da li ima medicinske dokumentacije koja potvrđuje da je tužitelj kod prevazilaženja krizne situacije koristio bolovanje. Nadalje je pojasnio da se u konkretnom radi o lakšem psihičkom poremećaju koji je uzrokovan stresnom situacijom, koji ne ostavlja trajne posljedice nego privremeno utiče na radnu funkcionalnost socijalne aktivnosti i slično, što znači da je poremećaj izlječiv i bez medikamentozne terapije i ne može trajati od 6 do 7 mjeseci. Punomoćnik tuženog je istakao da je sporni tekst objavljen 31.8.2023. godine, a da je tužitelj ustao sa tužbom 6.9.2023. godine, odnosno 7 dana od objave spornog teksta, pa je u tom smislu tražio od vještaka da pojasni kako je onda utvrdio da je tužitelj trpio duševnu bol 7 mjeseci, pa se onda odlučio za moralnu satisfakciju putem suda, na što je vještak izjavio da vještaci procjenjuju duševne bolove od momenta stresnog događaja, a da pravne stvari nisu iz njegove nadležnosti. Punomoćnik tuženog je u cijelosti prigovorio nalazu cijeneći isti paušalnim, neobjektivnim i u suprotnosti sa samim sobom. Punomoćnik tužitelja nije imao primjedbi na nalaz vještaka, te je istakao da smatra da je nalaz urađen stručno uz poštivanje pravila struke, da je isti objektivan i odgovara činjeničnom stanju u ovom predmetu.

U svom iskazu datom na glavnoj raspravi održanoj dana 14.5.2024. godine, zastupnica tuženog po zakonu Angelina Albijanić – Duraković je izjavila da na Depo portalu postoji rubrika Blok Zona u kojoj se objavljuju autorski tekstovi, kritička razmišljanja, političke analize, odnosno stavovi autora za koje je portal otvoren. Dodala je da Omer Čevra sa tuženim saraduje 10-ak godina, te da je konkretni tekst nastao kao komentar u tom trenutku na aktuelnu političku situaciju u Općini Centar Sarajevo. Izjavila je da je tekst prošao uredničku kontrolu, da su smatrali da je baziran na javno dostupnim činjenicama, koje su već postojale u javnosti i bile predmet raznih medijskih natpisa i političkih kritika kao i osvrta. Konkretni tekst je baziran na citiranju određenih medija i izjavama određenih političara, a autor se bavio analizom tih sadržaja i na osnovu toga propitivao određene događaje i iznosio svoje stavove. Izjavila je da tužitelj nije poslao zahtjev za demant, da nisu imali nikakav kontakt, ni preko vijeća za štampu i online medije, a da su imali zahtjev za demant isti bi objavili na isti način kao i što je objavljen sporni tekst. Nadalje je pojasnila da se u konkretnom radi o komentaru koji je posebna vrsta novinskog teksta, te da sa uredničkog položaja autor ima pravo da sumnja, da pita, da zaključuje, da propituje, da analizira i da izvlači zaključke iz toga, a ako mu se to reže onda se radi o cenzuri. Navodi da se radi o političkoj djelatnosti, odnosno o nečemu što mora biti podložno propitivanju i sumnjama, te komentarima ovakve i slične vrste. Punomoćnik tužitelja je prigovorio iskazu u dijelu koji je u suprotnosti sa navodima tužbe.

Svjedok Čevra Omer je u svom iskazu izjavio da je sporni tekst nastao kao vid njegovog političkog aktivizma jer preko 10 godina piše kolumne iz oblasti političke situacije. Pojasnio je da je u periodu nastanka teksta u javnosti bio aktuelan pokušaj smjene načelnika Općine Centar koji se nastojao na primitivan način diskvalificirati što su svi mediji u Bosni i Hercegovini problematizirali. Svjedok je izjavio da je imao određene kontakte u osobama u najbližem krugu predsjednika NIP-a od kojih je dobio saznanja vezano za cijelu situaciju i imenovanje tužitelja na poziciju na koju je imenovan. Kao baza za navod da Mandića smjenjuje genetski predodređen kadar, služila mu je izjava predsjednika NIP-a koji je na jednoj televiziji izjavio da je tužitelj genetski predodređen za visoke državne pozicije, te da mu je otac direktor stranke što samim tim ukazuje na vrstu nepotizma, pa je zbog toga to i naveo u tekstu. Pored toga imao je saznanja da se dešavalo političko ucjenjivanje od strane oca tužitelja prema predsjedniku NIP-a, zbog čega je i pristao na jedan primjer nepotizma, a tužitelj nije imao političkog iskustva. Izjavio je da mu je pisanje portala Raport.ba bilo osnovni izvor informacija, te ih je i citirao i sve prenio kako su i oni naveli na Raport.ba. Na upit punomoćnika tužitelja svjedok je pojasnio da je kolumna sama po sebi mišljenje autora, da su stvari koje je naveo, a koje su sporne, prenesene sa drugih portala, a što se tiče dijela koji se navodi za nepotizam isti je jasan i radi se o opće poznatim činjenicama. Nadalje je dodao da smatra da nije njegova obaveza da prije objavljivanja provjeri istinitost i tačnost podataka koje je prenio i pronio iz tuđih tekstova sa drugih portala, a sve kako je prenio podatke sa najpoznatijih BH portala Dnevni Avaz i Raport.ba, te njih navodi kao izvor i navodi ono što su oni napisali. Pored toga izjavio je da su svi veliki mediji problematizirali činjenice vezane za imenovanje tužitelja na poziciju Gradskog vijećnika i vezano za inicijativu za smjenu načelnika Općine Centar, a radi se o medijima Klix, Avaz, Slobodna Bosna, Raport.ba, N1. Punomoćnik tužitelja je prigovorio iskazu svjedoka jer je isti kontradiktoran samom sebi i ne odgovara činjenicama, a u suprotnosti je sa navodima tužbe i materijalnim dokazima, dok punomoćnik tuženog nije imao primjedbi na iskaz svjedoka.

Predmet spora u ovoj pravnoj stvari je zahtjev tužitelja za naknadu nematerijalne štete na ime duševne boli u iznosu od 6.600,00 KM, uz nalog tuženom da na svom portalu i najmanje dva dnevna lista koji izlaze na teritoriji Federacije Bosne i Hercegovine objavi demant kao ispravku objavljenih netačnih navoda i izvinjenje za članak objavljen 31.08.2023. godine, te da sa svog portala Depo.ba ukloni sporni članak kako isti više ne bi bio dostupan javnosti.

Među parničnim strankama nije sporno, a što je vidljivo i iz izlaganja tužbe te odgovora na tužbu kao i iskaza zastupnika tuženog i svjedoka, te i iz izvedenih materijalnih dokaza da je dana 31.8.2023. godine objavljen tekst na portalu tuženog Depo.ba od strane autora Čevra Omera pod naslovom „Zavrnuo (im) je pipu: Mandića smjenjuju 'genetski predodređeni' kadrovi, predodređeni – ali za talove!!“. Nije sporno niti da je Općinsko vijeće Centar Sarajevo na 6. vanrednoj sjednici održanoj dana 27.7.2023. godine donijelo Odluku kojom se pokreće postupak opoziva načelnika Općine Centar Sarajevo Srdana Mandića, uz Odluku o formiranju Komisije za provođenje postupka opoziva načelnika, Odluku o potvrđivanju odluka i akta Općinskog vijeća Općine Centar Sarajevo donesenih na 6. vanrednoj sjednici, te Uputstvo za provođenje postupka opoziva, a sve objavljeno u Službenim novinama Kantona Sarajevo.

Među parničnim strankama sporna je osnovanost postavljenog tužbenog zahtjeva odnosno da li objavljeni tekst predstavlja klevetu tužitelja, te da li je tuženi prekoračio granice slobode izražavanja, kao i da li se radi o javnoj ličnosti, odnosno, da li je navedena objava izvršena namjerno ili iz krajnje nepažnje.

Odlučujući o postavljenom tužbenom zahtjevu sud je pošao od odredaba Zakona o zaštiti od klevete (Službene novine F BiH 59/02) i Europske konvencije o zaštiti ljudskih prava i osnovnih sloboda

(Službeni glasnik BiH 6/99, u daljem tekstu: Konvencija), te supsidijarno Zakon o obligacionim odnosima (ZOO) kao relevantnog materijalnog prava u ovoj pravnoj stvari.

Odredbom čl. 1. Zakona o zaštiti od klevete propisano je da se ovim zakonom uređuje građanska odgovornost za štetu nanесenu ugledu fizičkog ili pravnog lica iznošenjem ili pronošenjem izražavanja neistinitih činjenica identifikovanjem tog pravnog ili fizičkog lica trećem licu. Dakle, a kako je to vidljivo iz navedene zakonske odredbe, cilj ovakve građanske odgovornosti jeste da se obezbijedi pravo na slobodu izražavanja koje je zajamčeno Ustavom i Konvencijom, a koje je jedno od bitnih osnova demokratskog društva, posebno kada se radi o pitanjima od političkog i javnog interesa, pri čemu se štiti i izražavanje koje može uvrijediti, ogorčiti i uznemiriti, sve sa ulogom sredstava javnog informisanja kao javnih posmatrača i prenosioca informacija javnosti.

Odredbom čl. 3. Zakona o zaštiti od klevete propisano je da se ovaj zakon tumači na takav način da se primjenom njegovih odredbi u najvećoj mjeri obezbjeđuje princip slobode izražavanja, dok je članom 6. propisana odgovornost za štetu, te da štetnik odgovara za štetu ako je namjerno ili iz nepažnje iznio ili pronio izražavanje neistinite činjenice, s tim da ako se izražavanje neistinite činjenice odnosi na pitanja od političkog ili javnog značaja, štetnik je odgovoran ako je znao da je izražavanje neistinito ili je nepažnjom zanemario neistinitost izražavanja.

Odredbom čl. 7. istog Zakona propisani su slučajevi nepostojanja odgovornosti za klevetu, pa tako ista odgovornost ne postoji ako je izražavanjem izneseno mišljenje ili ako je to izražavanje u suštini istinito, a netačno u nebitnim elementima, te ako je iznošenje odnosno pronošenje izražavanja bilo razumno, pri čemu kod ocjene pitanja "razumnosti" sud uzima u obzir sve okolnosti slučaja, a naročito: način, oblik i vrijeme iznošenja ili pronošenja izražavanja, prirodu i stepen prouzrokovane štete, dobronamjernost i pridržavanje štetnika općeprihvaćenih profesionalnih standarda, pristanak oštećenog, vjerovatnost nastanka štete i u slučaju da izražavanje nije izneseno ili preneseno, činjenicu da li izražavanje predstavlja objektivnu i tačnu informaciju o izražavanju drugih lica, te da li se odnosi na pitanja iz privatnog života oštećenog ili na pitanja od političkog ili javnog značaja.

Odredbom člana 8. istog Zakona je propisano da je oštećeni dužan da poduzme sve potrebne mjere da ublaži štetu uzrokovanu izražavanjem neistinite činjenice, a naročito da štetniku podnese zahtjev za ispravku tog izražavanja.

Odredbom člana 10. Konvencije je propisano da svako ima pravo na slobodu izražavanja, a koje pravo uključuje slobodu mišljenja i slobodu primanja i prenošenja informacija i ideja, bez miješanja javne vlasti i bez obzira na granice, pri čemu ostvarivanje ovih sloboda, budući da uključuje obaveze i odgovornosti, može podlijegati takvim formalnostima, uvjetima, ograničenjima ili sankcijama predviđenih zakonom i koje su neophodne u demokratskom društvu u interesu nacionalne sigurnosti, sprečavanja nereda ili zločina, zaštite zdravlja ili morala, ugleda ili prava drugih, sprečavanja širenja povjerljivih informacija ili u interesu očuvanja autoriteta ili nepristrasnosti sudstva. Član 8. Konvencije obrađuje pitanje prava na poštovanje privatnog života, a u koje spada i ugled.

Sud također prije ocjene osnovanosti tužbenog zahtjeva nalazi potrebnim obrazložiti i samu definiciju klevete kao neistinite komunikacije koja šteti ugledu druge osobe ili kao nezakonit čin namjere i nepažnje kojim se uzrokuje povreda druge osobe putem iznošenja ili širenja neistinitih činjenica trećoj osobi, odnosno predmet iznošenja ili pronošenja mogu biti samo tvrdnje koje se odnose na određeni događaj, objektivna stanja, pojave, svojstva i osobine nekog lica čija se istinitost može objektivno utvrđivati i ocjenjivati, a sadržina tvrdnji se treba odnositi na radnje i događaje iz prošlosti ili sadašnjosti. Nasuprot tome, ukoliko se radi o okolnostima čije se postojanje ili nepostojanje u stvarnosti

ne može utvrditi ili se radi o uopćenoj subjektivnoj ocjeni, zaključku ili mišljenju o drugom licu, tada se neistinitost takve izjave ne može dokazivati jer iste ne sadrže minimum činjenica koje bi se mogle provjeriti objektivnim dokazima. Stoga je bitno u svakom konkretnom slučaju ocijeniti, da li se radi o okolnosti koja se javlja u stvarnosti i čije se postojanje odnosno nepostojanje može objektivno utvrditi, ili je u pitanju opći sud o vrijednosti, odnosno uopštena subjektivna ocjena, zaključak ili mišljenje o drugom licu, o čemu mogu da postoje različita shvatanja, pa stoga utvrđivanje istinitosti odnosno neistinitosti sadržaja takve izjave nije moguće.

Iz prednjih normi materijalnog prava, te razvijene prakse Evropskog suda za ljudska prava i Ustavnog suda BiH, može se zaključiti da je u predmetima naknade štete usljed klevete potrebno voditi računa o više okolnosti, a koje ujedno čine i odlučne činjenice za utvrđivanje u svakom konkretnom predmetu. Radi se o sljedećim okolnostima: da su bitni elementi klevete: iznošenje/pronošenje neke neistinite informacije, identifikovanje oštećenog, postojanje štete, prenošenje trećim osobama, namjera ili nepažnja u prednjem postupanju, da, u smislu prednjeg, sud treba praviti razliku između činjeničnih tvrdnji i vrijednosnih sudova, da sud vodi računa o sukobljenosti dva prava - prava na privatnost/ugled i prava na slobodu izražavanja, da pravo na slobodu izražavanja ima ograničenja koja moraju biti propisana zakonom, slijediti jedan ili više legitimnih ciljeva i biti nužna u demokratskom društvu, te da se prilikom uspostave ravnoteže između prava na zaštitu privatnosti/ugleda i prava na slobodu izražavanja razmatraju sljedeći kriteriji: da li je izražavanje od doprinosa raspravi od općeg interesa, koliko je oštećeni poznat u javnosti (javna ili privatna osoba) i kakvo je bilo njegovo ranije ponašanje, način prikupljanja informacija i njihova istinitost (postupanje u dobroj vjeri i na temelju tačne činjenične osnove), kontekst, forma i posljedice objavljivanja, ozbiljnost zapriječenih sankcija.

Na tužitelju je bio teret dokazivanja da mu je zbog ovog izražavanja pričinjena šteta (narušen ugled), a na tuženom teret dokazivanja da je sporno izražavanje bilo istinito (zasnovano na istinitim činjenicama), odnosno neistinito, ako je po zakonu bio obavezan iznositi ili pronositi izražavanje i da je to izražavanje bilo razumno, te da ne postoji odgovornost tuženog za pronošnje spornog izražavanja.

Dakle, da bi se donijela odluka o osnovanosti tužbenog zahtjeva i na utvrđeno činjenično stanje pravilno primijenilo materijalno pravo potrebno je najprije utvrditi da li se sporni navodi tiču privatne ili javne ličnosti, te da li predstavljaju činjenice ili vrijednosne sudove. Ukoliko se radi o iznošenju činjenica potrebno je utvrditi da li se ove činjenice odnose na pitanja od političkog ili javnog značaja, da li su istinite ili nisu, a ukoliko se radi o iznošenju vrijednosnih sudova, jesu li vrijednosni sudovi imali dovoljno činjenično utemeljenje. Nadalje, potrebno je utvrditi da li je spornim izražavanjem nanesena šteta ugledu tužitelju i u kojem obimu, te na koji način bi se eventualno utvrđeno postojanje štete tužitelju trebalo reparirati i u kojem novčanom iznosu.

Na osnovu izvedenih dokaza, ovaj sud cijeni, da se u konkretnom slučaju, navedeno izražavanje „Zavrnuo im pipu: Mandića smjenjuju 'genetski predodređeni' kadrovi, predodređeni – ali za talove!“, „...Jasmina Ademovića, sina političkog direktora NIP-a Kemala Ademovića...uz obrazloženje da je on 'genetski predodređen'...“, „Ademović mlađi postavljen na čelo Gradskog vijeća Sarajevo isključivo nepotističkim i političko-ucjenjivačkim putem“, „potpuno nelogično, očigledno finansijski motivirano, siledžijski pokreće procedure za smjenu načelnika Srđana Mandića kako šala kruži, „posljednjeg Srbina“ u Sarajevu“, se može smatrati mišljenjem (vrijedonosnim sudom) kako to tuženi ističe tokom postupka, jer se navedeno izražavanje tuženog ne može smatrati činjenicom čija se istinitost ili neistinitost mogla utvrditi u postupku. U istom objavljenom tekstu, jasno je navedeno da stavovi izrečeni u istom, odražavaju autorovo lično mišljenje, ali ne nužni i stavove Depo portala. Pored toga, u tekstu se prenosi i citira i dio ranije objavljenih tekstova od strane portala Raport.ba i portala Akta.ba u kojim se spominje tužitelj. Prema sadržaju komentara spornog teksta, vidljivo je da je i čitaocima teksta

jasno da se radi o mišljenju autora. Da se radi o stavu i mišljenju autora proizilazi također i iz iskaza zastupnika tuženog, kao i svjedoka Čevra Omera.

Nadalje, tuženi je dokazao da je 23.8.2023. godine portal Raport.ba objavio tekst iz kojeg je autor spornog teksta crpio podatke, kao i da je portal avaz.ba još 26.3.2021. godine objavio tekst iz kojeg je autor također prenio podatke i na kojim tekstovima je, kako i sam u svom iskazu svjedok Omer Čevra, autor teksta, ističe temeljno svoju analizu aktuelne političke situacije i iskazao lično mišljenje.

Tužitelj je javna ličnost, a sporno izražavanje se nije odnosilo na njegov privatni život, nego se bavilo temom koja je od javnog interesa (nepotizam u organu vlasti), to stepen kritikovanja javne ličnosti mora biti veći od ostalih građana, te se na njega mogu primijeniti standardi odgovornosti iz člana 6. stav 4. i 5. Zakona o zaštiti od klevete, te se odgovornost za klevetu ograničava na namjeru izražavanja ili nepažnju zbog koje se iznese ili prenese neistinita činjenica.

Vodeći računa o slobodi izražavanja i pravima drugih lica u konkretnom tužitelja, sud cijeni da način i vrijeme izražavanja autora spornog teksta kroz formu komentara kao posebne vrste novinskog teksta, nije dovelo do narušavanja ugleda tužitelja, niti sporni navodi predstavljaju klevetničko izražavanje te se ne radi ni o zlonamjernom postupanju koje je u suprotnost sa novinarskom etikom. Prednje iz razloga što vrijednosni sud istaknut s ciljem upoznavanja javnosti o činjenicama važnim za javnost doprinose debati od općeg interesa. Opći interes dopušta pokretanje pitanja o eventualnim etički neprihvatljivim ili nezakonitim ponašanjima tužitelja jer je isti stupio u javnu sferu, pa su u odnosu na tužitelja granice prihvatljivog kritikovanja mnogo šire, jer je izložen nadzoru novinara, pa je potrebno pokazati i veći stepen tolerancije.

Pored navedenog, tužitelj je propustio da u smislu odredbe člana 8. Zakona o zaštiti od klevete poduzme dužne radnje u cilju ublažavanja štete uzrokovane izražavanjem na web portalu tuženog, a naročito tužitelj nije dokazao da je tuženom podnio zahtjev za ispravku tog izražavanja.

Imajući u vidu prednje navedeno, sud je donio odluku kao u izreci.

Odluku o parničnim troškovima sud je donio na osnovu člana 383. stav 1. i 2., člana 386. stav 1 i člana 396. stav 1 do 3 Zakona o parničnom postupku, obzirom da je tužitelj u cijelosti izgubio u ovoj parnici, pa je dužan tuženom naknaditi troškove parničnog postupka. Isti troškovi se sastoje od troškova zastupanja od strane punomoćnika advokata i to za pristup odgođenom pripremnom ročištu dana 28.11.2023. godine u iznosu od 60 KM, zastupanja na pripremnom ročištu 13.2.2024. u iznosu od 240 KM, zastupanja na ročištu za glavnu raspravu 14.5.2024. u iznosu od 240 KM i nastavku istog ročišta u iznosu od 180 KM, sve ukupno 720 KM, a uvećano za PDV iznosi 842,40 KM, koliko je tužitelj obavezan naknaditi tuženom.

Sudija
Dijana Jusufović Kaknjašević

POUKA: Protiv ove presude dozvoljena je žalba Kantonalnom sudu u Sarajevu u roku od 30 dana nakon dostave prepisa iste. Žalba se podnosi putem ovog suda u dovoljnom broju primjeraka za sud i stranke.